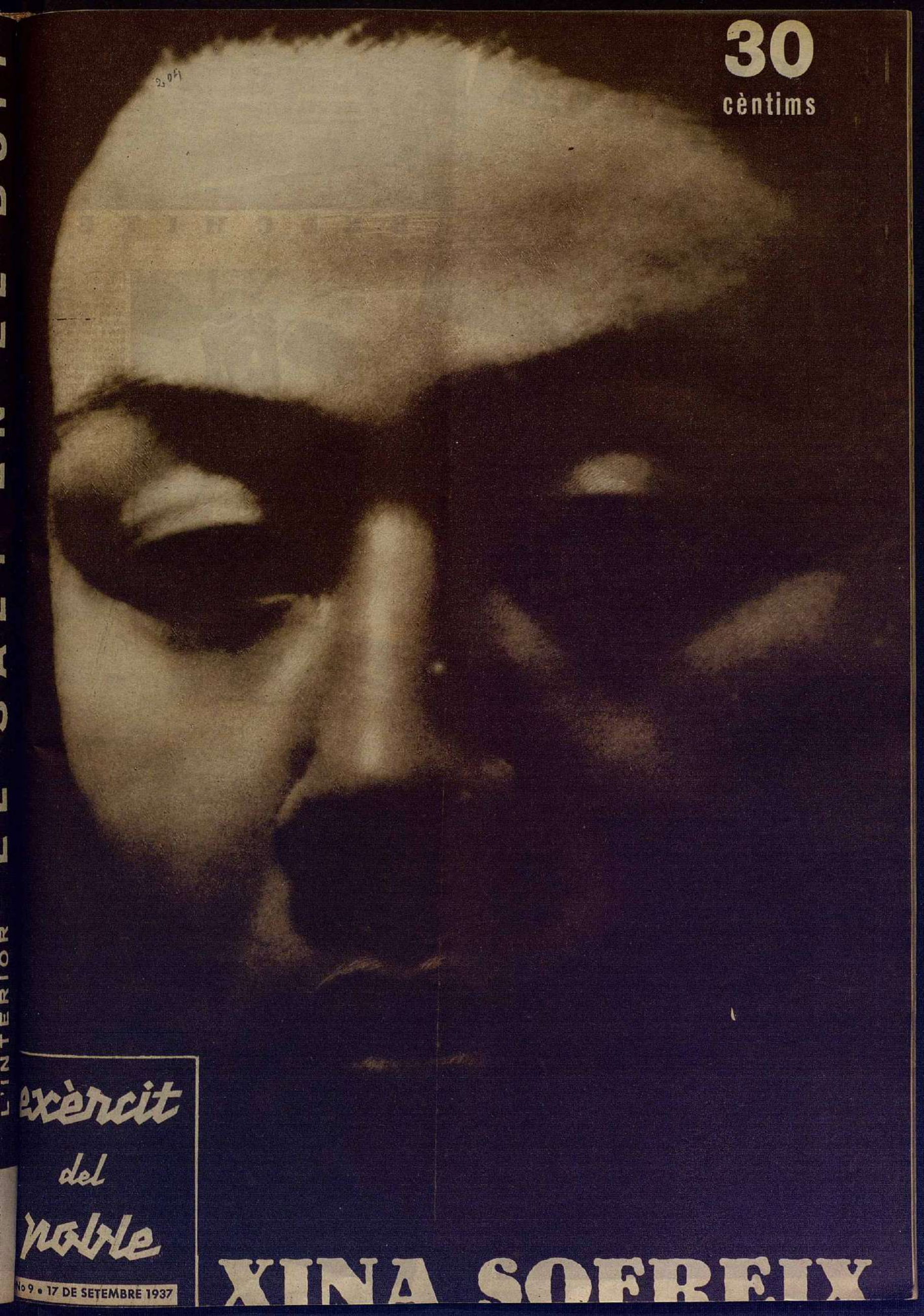

30
cèntims

25 04

INTERIOR

*Exèrcit
del
noble*

No 9 • 17 DE SETEMBRE 1937

XINA SOFREIX

La lluita heroica del poble xinès

ALS insignificants incidents de Luku-Txiao, amb els quals va començar la topada del Japó amb Xina (vegeu el nostre article en el número 6 d'EXERCIT DEL POBLE), seguí una nova provocació japonesa a l'aeroport de Hung-Jo, que oferí el pretext per a assaltar Xang-Hai.

L'esmentat incident de Luku-Txiao va motivar l'ocupació de Peiping —antiga capital de Xina— pels japonesos. De l'altre fet a l'aeroport de Hung-Jo, prop de Xang-Hai, nasqueren les acarnissades lluites a l'entorn d'aquesta ciutat. I així, poques setmanes després d'haver publicat la premsa anglesa que tot el que s'esdevé a Xina no són més que episodis locals, presenciem l'esclat de la gran guerra entre Xina i Japó prevista ja per tots els observadors per a aquest any 1937.

Aquesta guerra, igual que la desencadenada pel feixisme alemany-italià a Espanya, es caracteritza, abans que res, per una brutalitat inaudita. Quan les autoritats xineses declinaren l'últimàtum japonès no ho feren d'una manera absoluta i categòrica, sinó que expressaren llur bona voluntat d'arribar a un acord amb els japonesos si aquests retiraven les forces que havien envaït el sòl de Xina. La resposta dels japonesos fou un terrible bombardeig damunt els barris natius de Xang-Hai.

Varen començar els dies negres per a aquesta metròpolis el 13 d'agost. I el 14 la mort va fer allí una collita formidable. Toparen en el cel de la ciutat —una altra ciutat martir— les flotes aèries d'ambdós imperis, i els potents aparells de bombardeig llançaren llur càrrega mortífera sobre els diferents districtes de la població, que eren ensem castigats cruelment per un canoneig formidable de l'armada japonesa. I des d'aleshores, dia rera dia, continuen les lluites sanguants a la regió de Xang-Hai, on els japonesos cerquen un altre suport per a la conquesta total del gran imperi groc que venen projectant des de fa molts anys i que ara assagen de portar a cap.

Entre aquesta guerra feixista de l'extrem orient i la que es desenrotlla al nostre sòl existeix una semblança profunda. Allí, com aci, el poder atacant presumia d'acabar amb el poble en un curt espai de temps, més s'ha convenent que no podrà assolir el fi d'aquesta tasca si no es permetja d'una llarga i penosa campanya, l'èxit de la qual és més que problemàtic. Perquè allí, com aci, les forces del poble han despertat de sobte davant aquest assalt impertinent i immediatament varen desaparèixer totes les rancúnies que abans havien separat i dividit els diversos grups de la nació. Contra l'enemic comú, contra l'invasor estranger, el veritable poble es va fondre en un bloc formidable.

El comitè permanent de la Kuomintang, els esquerristes burgesos de la Xina, obliga els seus membres a renunciar en l'actualitat a tots els conflictes dintre del partit, així com entre altres grups populars; cal saber viure o morir conjuntament. I les forces de la Xina soviètica, abans en pugna amb la Kuomintang, declararen unànimement unir-se amb totes les altres parts del poble xinès en l'acció comuna contra els invasors feixistes.

Així, l'atac japonès, ultra no aconseguir res en el terreny militar. Hevat de les bàrbares destruccions causades, també té un resultat que fem sorprendent en el terreny polític: la realització de la unitat nacional revolucionària de Xina i la unificació de tot un poble en armes, disposat a no deixar-se imposar el jou dictatorial de l'invasor estranger.

Davant d'aquest front únic, els japonesos, a la llarga, no tenen altre remei que esclafar-se, puix que la immensa massa humana que ha de frenar llurs impulsos supera en molt la de l'exèrcit japonès.

Avui dia el Govern central de Nankin ja disposa de més d'un milió cent cinquanta mil soldats entrenats i ben armats, dividits entre els exèrcits de Xang-Tung, Hopèi, Txang-Tsi, Nord-Est i Se-Txuang, als quals cal afegir l'exèrcit del sud i el dels soviets xinesos. Aquests exèrcits encara no s'han integrat a la lluita, ni s'han mobilitzat les enormes masses d'homens que posseeix aquest país, que és el més poblat del món. Amb això es comprèn que els japonesos puguessin aconseguir alguns avantatges en iniciar-se llur invasió. Allò que es desenrotlla en aquesta fase inicial és, com s'ha vist sempre en tota mena d'ofensives, avanços a costa d'acumular l'enemic un fort contingent de tropes en un sector determinat. Aviat ha canviat la situació. Avui vivim una resistència tenaç dels xinesos, sovint coronada per èxits considerables.

Els exèrcits xinesos disposen de tanes, d'armes auto-àtiques, d'artilleria moderna i, sobretot, d'una aviació potent i audaç. A primers de juliol les forces aèries de Xina comptaven amb vuit-cents cinquanta avions de combat, ultra nombrosos avions de bombardeig i de caça, i llurs corresponents equips, de les gestes dels quals ens informen els diaris. Aquesta aviació supera en valor i capacitat de lluita la de les tropes invasores.

Xang-Hai és també plaça forta d'Anglaterra i França. L'atac del Japó es dirigeix no solament contra Xina; anhela les posicions angleses i franceses. Les guarnicions xineses que sostenen aquestes potències estrangeres no podran resistir l'empenya japonesa per si soles...

També la infanteria xinesa i en general totes les tropes terrestres de l'imperi groc lluiten amb feresa de lleó contra les hosts japoneses, de la disciplina i menyspreu a la mort de les quals es feu sempre gala. Ja en les lluites del 1932 a Xang-Hai, es demostrà la gran força del poble xinès, i fou aleshores que per primera vegada començà a crebantar-se la llegenda de la invencibilitat de les armes japoneses. El que avui ocorre és la prova conclouent en contra d'aquesta llegenda. Ultra les derrotes que sofreix l'exèrcit invasor, ens arriben notícies de font fidedigna de desertions i motins entre les guarnicions japoneses. Es cert que tot això no és prou encara en la fase de la guerra en la qual ens trobem perquè es pugui preveure el resultat final de la topada entre el feixisme japonès i el poble de Xina. El que sí consta és que aquesta topada s'ha transformat en una guerra general, en la qual els poders estrangers, Anglaterra i França, no poden oferir altra cosa que bons consells, propòsits de pacte, assaigs de conciliació; en una paraula, remeis que únicament afavoreixen els invasors.

El poble de Xina sofreix, igual que el nostre poble, sota la invasió estrangera, els efectes de la mal nomenada neutralitat dels estats democràtics. Però el poble de Xina resisteix, igual que el nostre poble, i ha aconseguit, finalment, la seva unitat, expressada en una capacitat combativa les proporcions de la qual es veuen en les baixes considerables que sofreixen els japonesos. No poden avançar en la mesura que cregue-

Tropes japoneses als voltants de Xang-Hai.

ren en un principi i la gran guerra japonesa contra Xina ha pres unes proporcions imprevistes per al Japó, que és empès per la creixent resistència dels seus adversaris a un esforç tan gegantí que potser ultrapassa les possibilitats del Japó.

Hem parlat de la semblança entre la guerra feixista a l'extrem orient d'Àsia i la nostra a l'extrem occident d'Europa. Faltava encara precisar la coincidència entre ambdues guerres. El bloc unit dels tres poders feixistes, Alemanya, Itàlia i Japó, té una sola finalitat; destruir a la força les idees de llibertat i progrés encarnades en tot règim estatal que no sigui feixista. Per a acabar amb la democràcia europea es planejà l'aventura espanyola. I en una fase que ningú no podia deixar d'ignorar per més temps que la guerra espanyola és el pròleg de la guerra contra França i Anglaterra, s'encengué la conflagració asiàtica per a dispersar més encara les forces democràtiques i dificultar una intervenció contra el feixisme mundial. Oficialment ja s'ha confessat a Tòquio que la guerra contra Xina és, al mateix temps, una lluita contra Anglaterra i França.

Els dos pobles germans en el sofriment, Espanya i Xina, senten en el més pregon de llur ànima la coincidència de llur desí. Fa uns mesos que ha arribat una lletra del cap de l'Exèrcit Popular antijaponès de Xina, Txu-De, adreçada al poble espanyol.

«La vostra victòria — diu el general antifeixista — és la nostra, perquè tenim un enemic comú: el feixisme internacional. Estem fermament persuadits que nosaltres també superarem totes les dificultats, expulsarem els imperialistes nipons del sol xinès i realitzarem el nostre alliberament nacional. Cada obrer i camperol, cada soldat de Xina, entén que la guerra d'Espanya té una significació internacional. La vostra victòria donarà el cop de gràcia al feixisme mundial.

Companys; estem en un front comú amb vosaltres. I enfront de nosaltres hi ha l'enemic comú. Vosaltres lluitau a l'occident contra el feixisme italo-alemany. Nosaltres combatem a l'orient el militarisme feixista del Japó. El vostre triomf i el nostre seran la mort per a tots els feixismes.

Companys; estretament units, endavant vers la victòria final. Visca el triomf del poble espanyol!
Mori el feixisme alemany i italià!
I mori el feixisme japonès! Visca l'alliberament nacional de Xina!»

Pere LAFUENTE

LA PENETRACIÓ JAPONESA A XINA

1905: Corea. — 1931: Manxukuo. — 1933: Jehol. — 1937: Peiping, Xang-Hai...

